

'Als zelfstandige kan ik mijn eigen passie volgen'

Marjolein Hogendorp

Werkt bij: Beidehand

Leeftijd: 38 jaar

Opleiding: SPW

Werkt in de zorg sinds: 1998

Zelfstandig dagbesteding
professional sinds: 2012

Ruim dertien jaar werkte Marjolein Hogendorp als activiteitenbegeleidster bij twee verschillende zorginstellingen. Ze kon daar echter minder individuele aandacht aan cliënten geven dan zij wilde. Daarom richtte ze haar eigen bedrijf op, Beidehand, en verdient ze nu haar brood als zelfstandig dagbesteding professional. 'De persoonlijke aandacht die ik aan cliënten kan geven, dat geeft mij een heel voldaan gevoel.'

1. Waar komt de naam Beidehand vandaan?

'De naam heeft verschillende betekenissen. In de eerste plaats betekent het dat ik mijn werk altijd met beide handen aanpak, ofwel, er helemaal voor ga. Toen ik begon als zelfstandig dagbesteding professional had ik er een hondenuitlaat-service en kattenoppas bij. De naam verwijst ook naar die periode, waarin één hand naar de mensen en één hand naar de dieren uitging. En er is natuurlijk een associatie met het woord "bijdehand".'

2. Waarom ben je voor jezelf begonnen?

'In de zorginstellingen waar ik heb gewerkt merkte ik dat er veel behoefte was aan individuele aandacht onder cliënten. Mijn werk als activiteitenbegeleidster was vooral gericht op het organiseren van groepsactiviteiten. Er waren mensen die geen aansluiting vonden bij die groepsactiviteiten en die vielen een beetje buiten de boot. Omdat ook familie regelmatig vroeg naar individuele begeleiding zag ik er "markt in". Bovendien gaat mijn hart vooral uit naar individueel werken met mensen.'

3. Wat vind je prettig aan individueel werken?

'Wanneer je individueel met iemand werkt bouw je vaak een speciale band op. De cliënt hoeft niets van mij, mag zijn wie hij is. Dan zie je mensen opbloeien. Ze vinden het heerlijk als er iemand speciaal voor hen komt.'

4. Met welke doelgroep werk je?

'Ik werk met jongeren, volwassenen en ouderen met verschillende zorgvragen en achtergronden. Momenteel werk ik voornamelijk met mensen met een complexe vorm van dementie of gerontopsychiatrie, maar ik begeleid ook een cliënte

met een vorm van autisme en ik heb twee jaar een meisje met het syndroom van Down begeleid.'

5. Betekent dat niet dat je steeds moet omschakelen?

'Nee, helemaal niet. Ik ben een mensenmens. Ik kijk naar de persoon en probeer de juiste snaar te raken om iets

met mijn werk bezig. Als ik 's avonds nog even een mailtje zit te beantwoorden of iets aan het uitzoeken ben is het soms opeens elf uur. Er komt ook veel regelwerk bij het ondernemerschap kijken. Je moet bijvoorbeeld zelf verzekeringen afsluiten, pensioen opbouwen, een goede boekhouder zoeken en veel netwerken. En je moet kunnen omgaan

'Als je individueel met een cliënt werkt bouw je een speciale band op'

met iemand op de bouwen. Dat kan met iedereen, jong of oud, beperking of niet. Ik vind het juist leuk om met verschillende doelgroepen te werken. Het maakt mijn werk erg afwisselend.'

6. Wat voor activiteiten doe je met cliënten?

'Van alles waar vraag naar is. Gezelligheid bieden, een spelletje doen of een wandeling maken. Maar ik bied ook ondersteuning bij praktische zaken, zoals ziekenhuis- of tandartsbezoek. Of een middagje met iemand winkelen of lekker samen lunchen. Mijn begeleiding kan eenmalig zijn, maar er zijn ook cliënten bij wie ik elke week kom.'

7. Wat zijn de voordelen van een eigen bedrijf?

'Als je niet voor een baas werkt kun je je eigen koers bepalen. Als ik een dag vrij wil nemen kan ik dat gewoon doen. Je hebt zelf de regie. En als zelfstandige blijf je je altijd ontwikkelen. Ik ben constant bezig om te netwerken en mijn horizon te verbreden. Dat voelt voor mij erg prettig.'

8. Kleven er ook nadelen aan?

'Je trekt nooit om vijf uur de deur achter je dicht. In de praktijk ben ik heel veel

met onzekerheid, want je weet niet of je op een dag misschien geen of minder opdrachten hebt. Dan heb je dus ook geen of minder inkomsten.'

9. Vind je dat activiteitenbegeleiders meer individuele aandacht voor hun cliënten moeten hebben?

'In principe werken activiteitenbegeleiders steeds minder een-op-een. Het gebeurt wel, maar te weinig. Naar wat ik zo om me heen hoor vinden activiteitenbegeleiders en verzorgenden dat zelf ook jammer. Het is zeker geen onwil, het is momenteel de situatie in zorginstellingen. Dat neemt niet weg dat ik vind dat de zorg in ons land ontzettend goed geregeld is. Mensen beseffen dat niet altijd.'

10. Groepsactiviteiten hebben een eigen dynamiek en kunnen heel gezellig zijn. Mis je dat niet?

'Nee, ik ben echt iemand van het individuele contact. De rust die dat met zich meebrengt en de aandacht die je aan cliënten kunt geven, dat geeft een heel voldaan gevoel.'

Tekst Marjolein Wolf | Foto Corine Zijerveld